

Carl Michael Bellman Salm nr. 35

ÖFWER E VANGELIUM PÅ PALM-SÖNDAGEN. 1 C OR. 11.

Musik Henrik Bøggild

On - de barn! I af - grunds fån - gar Som - med bäf - wan
i ert bröst I - nom ed - ra mör - ka gån - gar Göm - men
er - för Her - rans röst: Wak - nen ur er sömn och dwa - la Wid så
mil - da kär - leks - ord, At med e - der Gud - få
ta - la, Wid hans e - git nå - de - bord.

2) Du som för din räkning swigtar
Och din syn til korset wändt:
Kom! din Gud för dig insticktar
Sit Förenings Sacrament.
Slit dig lös från alla hinder,
Och med trones öga märk!
Hur' sig Gud med dig förbinder
Uti detta Nåde-werk.

3) Dig bör mera ej förfära
Dundrets blixtn från Sinai:
Träd du Helgedomen nära!
Den skal dig et Zion bli.
Med et hjerta ömt förkrossadt,
Och med en botfärdig bön,
Blir dit syndaband aflossadt
Och din klädnad hwit och skön.

4) Men du som hwart steg afmåter,
Listigt til din nästas fall;
Under det at du förgäter
Den dig ser och dömma skal.
Du som med et bittert sinne
Trottsar nåden i din nöd;
Nog med Judas blir du inne
Men din måltid blir din död.

5) Ar det hjertat som du döljer
Dig til harm i bröstet satt;
At din broder du förföljer
At du wredgas dag och natt:
At dit högmod skal befalla,
Tror du det? Til ewig skam
Redan mörksens wågor swalla,
Kring din själ då du går fram.

6) Kan din ondska sig inbilla,
At en suck! - - en prässad tår,
At et ord som ljumt och stilla
Utaf dina läppar går,
Skal med frid til högden höjas
Och beswaras på din jord?
Hwi må dina knän då böjas?
Gäck din wäg från Herrans bord.

7) Tror du, - då din hand du rycker
Från den armas hjelp och tröst,
At du dig til Frälsarn trycker
Som Johannes til hans bröst,
Ack! hwad we! - Hwad skräck och plåga,
Hwad förfärligt öfwermod.
Swara mig på denna fråga:
Ar du wärdig Christi blod?

8) Dina lustar tyglöst rasa
Under täta Samwets-slag,
Tils du ur dit skjul med fasa
Någon gång ser ljus och dag.
Dig dit samwet slår och klämmer,
Ögat brister ut i gråt;
Men du glömmet snart din jämmer
På din gamla syndastråt.

9) Lögn och flärd dig så förwillar
At då nästans fel du ser,
Du med nedrig köld dem gillar,
Och åt all hans ofärd ler.
Se dig om och ömt betrakta,
Om det ägnar dig som gäst,
At Guds Änglar dig upwakta
På din dyra Nattwards-fest.